

Fat Boys is een grappige, rauwe komedie en een ode aan alle onhandelbare jongetjes

(vier sterren)

Daniëlle Wagenaars werk ging altijd over de buitenbeentjes en de binnenvetters.

Vincent Kouters 9 december 2018, 17:20

© Sanne Peper

Beeld Sanne Peper

Er is helemaal geen verhaal, alleen een personage. Jeugdvoorstelling *Fat Boys* is een portret van een eigenaardig kind, Thomas, dat niet binnen het systeem past. Dat is best bijzonder voor een voorstelling voor kinderen van 6 jaar en ouder. Veruit de meeste theermakers voorzien dit jonge publiek in hun veronderstelde behoefte aan narratieve houvast. Maar niet schrijver en regisseur Daniëlle Wagenaar, die erop rekent dat de herkenbaarheid van haar grappige, gemankeerde personages zorgt voor het contact met het toeschouwers.

3 Recensies Volkskrant, Theaterkrant en Groene Amsterdammer
Fat Boys – het Ministerie van Onverrichter Zake

En dat lukt uitstekend, mede dankzij acteurs Eva Zwart als Thomas en Niek van der Horst in alle andere rollen, onder wie een wanhopige meester die Thomas in het gareel probeert te krijgen. *Fat Boys* is een grappige, rauwe komedie en tevens ode aan alle onhandelbare jongetjes op deze wereld.

Fat Boys (6+)

- door Het Ministerie van Onverrichter Zake
- tekst en regie: Daniëlle Wagenaar
- gezien: 8/12, Theater De Krakeling, Amsterdam
- tournee t/m 28/2

Wagenaar is geen onbekende in het jeugdtheater. Tussen 1996 en 2012 was zij artistiek leider van Het Syndicaat, een theatergroep voor jongeren. Nu is ze terug met een eigen groep: Het Ministerie van Onverrichter Zake, dat theater maakt voor kleine kinderen. *Fat Boys* is het visitekaartje. Wagenaars werk ging altijd al over de buitenbeentjes en binnenvetters, de onaangepasten die, nader beluisterd, een kleurrijk taalgevoel en een ongekende levenslust aan de dag leggen.

Fat boy Thomas is precies zo iemand. Je zou labels op hem kunnen plakken: adhd, iets in het autistische spectrum, gewoon een irritant rotjoch. Maar na een uur lang naar hem kijken, naar zijn fenomenaal korte aandachtsspanne, zijn hypergedrag, zijn obsessie met knaagdieren, zijn onstilbare honger en verlangen naar snoep, cola en andere e-nummerbommen, ontwaart je een overgevoelige levenskunstenaar in de dop.

<https://www.volkskrant.nl/cultuur-media/fat-boys-is-een-grappige-rauwe-komedie-en-ode-aan-alle-onhandelbare-jongetjes-vier-sterren~ba8d69cb/>

THEATERKRANT

ONGELEID PROJECTIEL LIJKT GAANDEWEG STEEDS EENZAMER

Pieter Rings 9 december 2018

Gezien op 8 december 2018, Theater De Krakeling, Amsterdam

Het Ministerie van Onverrichter Zake
Fat Boys (6+)

Thomas is onhandelbaar. Hij kan geen moment stilzitten, springt van de hak op de tak, eet het liefst achter elkaar snoep en grijpt alles aan om maar niet te hoeven luisteren.

Foto: Sanne Peper

Eva Zwart speelt hem onvermoeibaar als een stuiterend en ongeleid projectiel. Niek van der Horst neemt de bijrollen voor zijn rekening en dat doet hij erg goed. Zijn eerste bijrol is die van de leraar van Thomas die ten einde raad is en waarmee je bijna direct medelijden krijgt. Een andere bijrol is Erik, de vriend van Thomas waar geen verstandig woord uit komt, die alleen maar kan brullen en op alles en iedereen in wil slaan. Uitgesproken duivels is de man die Thomas allerlei snoep en pillen wil verkopen. Thomas moet meer fruit eten. De candyman weet hem te verleiden met Fruittella.

Thomas lijkt even tot rust te komen als hij vertelt over zijn verzameling dierschedeltjes. Hoe hij dode dieren begraaft en later weer opgraaft voor hun skeletjes. Het is een eenzame hobby. Die eenzaamheid loopt steeds meer in het oog, hoe positief hij ook blijft en hoe vaak hij ook contact zoekt met de kinderen in het publiek. Telkens vraagt hij hoe een kind in het publiek heet. En dat het zo gezellig is. Telkens ook kom je steeds meer te weten over zijn eenzaamheid en liefdeloosheid in zijn leven. Zijn ouders werken allebei en ziet hij nauwelijks. Op school wil niemand naast hem zitten en zit hij alleen en vooraan onder het oog van de meester. Je zou je kunnen afvragen of die onhandelbaarheid van Thomas misschien iets te maken heeft met zijn eenzaamheid.

Het Ministerie van Onverrichter Zake noemt zich een fris, nieuw jeugdtheatergezelschap. Drijvende krachten erachter zijn oudgediende Daniëlle Wagenaar, die de tekst en de regie voor haar rekening nam, en de al genoemde Niek van der Horst. Met hun eersteling laten ze zien niet alleen te willen entertainen, maar ook de toeschouwers aanknopingspunten mee te geven om zelf na te gaan denken over – in dit geval – onhandelbaar gedrag van kinderen.

[Kunst & Cultuur](#) Toneel: 'Fat Boys'

Brullende fantasievriend

[Marijn van der Jagt](#)

13 februari 2019 – verschenen in [nr. 7](#)

Eva Zwart als Thomas in Fat Boys

Foto's © Sanne Peper

Op de eerste rij zit een moeder omgekeerd op haar stoel. Schuin achter de vrouw zit namelijk haar dochtertje met een vriendinnetje. Alles wat het meisje beleeft, ziet de rest van het publiek weerspiegeld op het gezicht van de moeder. Die wil er zo zijn voor haar kind dat ze de acteurs op het toneel de rug toe draait.

Voor de hoofdfiguur van de jeugdvoorstelling *Fat Boys* is dat geen punt. Die wacht niet tot het publiek aandacht voor hem heeft. Tot grote schrik van het meisje en haar moeder stort hij zich op de toeschouwers, klimt over stoelen, graait naar een meegebrachte tas, grijpt een bril van een hoofd en zet die zelf op. En roept daarna enthousiast hoe gezellig hij het vindt met de mensen op de tribune. Die zaten netjes te wachten op het begin van de voorstelling toen deze Thomas binnenstormde, een heel dik en druk jongetje van een jaar of tien. Pet op, rugzak om, legerbroek aan. Als even later zijn leraar verschijnt, zwaar geërgerd op zoek naar

het ontsnapte kind, blijkt dat ze met de klas op een survivaluitstapje zijn. Maar omdat Thomas van de toenadering een wild achtervolgingsspelletje maakt, en het jongetje uiteindelijk in opperste weerstand uitdagend op de grond gaat liggen, geeft de wanhopige leraar het op. Hij moet naar de andere kinderen, zegt dat hij Thomas na de voorstelling weer komt ophalen en laat hem dus achter, bij ons.

De situatie die tekstschrijver en regisseur Daniëlle Wagenaar in *Fat Boys* bewerkstelligt, is geestig en schrijnend tegelijk. Een dagje survivalen zou juist perfect zijn voor dit kind met zijn overdaad aan energie en zijn liefde voor de natuur; in zijn rugzak zit een doos met zijn verzamelde dierenschedels en muizenskeletjes. Maar Thomas is te opgewonden om zich te schikken in de reis. En in de klas is hij te veel een buitenstaander om het gezelschap van de leerlingen te verkiezen boven dat van zijn nieuwe vrienden in de theaterzaal.

Actrice Eva Zwart maakt van Thomas een geweldig monument voor het onaangepaste kind. Aanvankelijk stoot hij iedereen van zich af met zijn ontregelende aandachtstrekkertje. Ontdekt hij de knoppentafel waarmee het licht wordt bediend, dan zitten we meteen met z'n allen in het donker. Toch is het theater de beste plek waar Thomas terecht had kunnen komen. Omdat hij de ruimte krijgt om uit te razen en ons kan meenemen in zijn creatieve gedachtensprongen. We ontdekken dat zijn ouders nooit tijd voor hem hebben. We zien zelfs de figuren die in zijn hoofd zitten: de onverstaanbaar brullende, erop los beukende fantasievriend die Thomas beschermt, en de snoepjesman die hem influistert dat hij zoetigheid moet eten. Niek van der Horst, samen met Daniëlle Wagenaar de oprichter van dit nieuwe gezelschap Het Ministerie van Onverrichter Zake, speelt al deze bijfiguren sinister grotesk. Als hij weer de leraar is die Thomas komt ophalen, roept die dat hij de voorstelling nog wil zien. 'Jij wás de voorstelling', zegt de leraar.

Het Ministerie van Onverrichter Zake, Fat Boys, op tournee t/m 28 februari; vanaf2.nl

<https://www.groene.nl/artikel/brullende-fantasievriend>